

LETNO POROČILO JAHRESBERICHT 1997

Fara Bilčovs / Pfarre Ludmannsdorf

Januar / Jänner 1998

Farni praznik Pfarrfest

Velika množica obhajajočih pred obnovljeno cerkvijo v Želučah. Sicer siv jesenski dan, a veselo razpoloženje nas je združevalo.

*

Die Kirche in Selkach präsentiert sich am Pfarrfest im neuen Glanz. Mit Gebet, Gesang und Spiel feierte die Pfarrgemeinde Ludmannsdorf.

Draga faranka, dragi faran!

Izročamo se božjim rokam in upamo, se zanesemo, da se bo v tem letu vse dobro izteklo. Vera nas v nobenem življenjskem položaju ne pusti brez upanja: ne v radosti in uspehu, ne v nesreči in razočaranju, ne v krivdi in osamljenosti, ne v vsakdanjem delu in naporih, ne v bolezni in smrti. To upanje moramo z vajo pridobivati: da potrpimo s seboj in s soljudmi in da ostanemo mirni v težavah. To upanje oziroma zaupanje v dobrega in močnega Boga, nam daje pogum, da v nobeni še tako prezupni situaciji ne obupamo. Dnevno prosimo Boga za upanje – vselej, kadar molimo pri rožnem vencu: „Jezus, ki nam utrdi upanje“. Pravico imamo, da živimo v miru in zaupanju v Boga in sočloveka. Imamo pa tudi dolžnost, upanje dajati ljudem v bližini in daljavi. Dogaja se to, kadar govorimo bližnjemu dobre besede in vršimo telesna in duhovna dela usmiljenja. Zavedamo se, da pri tem relativiramo čas in prostor. Citiram apostola Pavla, ki nam piše: „Gospodu služite, v upanju se veselite, v nadlogi potrpite, v molitvi vztrajajte, s soljudmi v potrebah delite in gostoljubje gojite.“

Župnik

Liebe Leserin, lieber Leser dieser Zeilen!

Wir sind alle auf der Suche nach dem Sinn unseres Lebens. Als Suchende wissen wir um die Botschaft Jesu Christi, daß Gott jeden Menschen liebt und ihn zu einem Leben in Fülle berufen hat. Gott ist ein Freund des Lebens. In Jesus Christus ist uns die Güte und Menschenfreundlichkeit erschienen. Er wohnt jetzt unter uns in der heiligsten Eucharistie, im Mitmenschen und wenn wir beten. Sein Kommen und Bleiben sind Zeichen seiner Liebe. Er will, daß wir durch ihn den Weg zum dauerhaften Leben gehen. In Jesus ist uns Gott erlebbar und greifbar – denken wir an die Krippe von Bethlehem und an den Tabernakel in der Kirche. Beide bedeuten dasselbe. Wir sind eingeladen, wie einst die Hirten und Könige seinen Ruf zu vernehmen: Kommt alle zu mir, die ihr mühselig und beladen seid, ich will eurem Leben Sinn geben.

Pfarrer

Seelsorgebericht für das Jahr 1997

Prvo sv. obhajilo je prejelo 22 otrok. Naj v svetih zakramentih doživijo bližino Božjega prijatelja Kristusa.

Die Erste hl. Kommunion empfingen 22 Kinder. Mögen sie in den heiligen Sakramenten die Nähe und Liebe Gottes erfahren.

V PRETEKLEM LETU SO BILI V FARI KRŠČENI SLEDEČI OTROCI: IN DER Pfarre WURDEN IM JAHRE 1997 FOLGENDE KINDER GETAUFT:

Vanessa Victoria Juritsch
Kristina Johanna Kartnig
Lea Alojzija Berchtold
Maximilian Franz Adalbert Mikei
Michael Krušic
Simon Boštjančič
Philipp Josef Andreasch

Sabrina Standmann
Manuel Wolfgang Plasch
Lucas Seltensberger
Philipp Egartner
Matija Daniel Mischkulnig
Lena Kolter
Jona Amon Partl

Da bi rasli ne samo kot človeški otroci, temveč tudi kot Božji otroci.
Gottes Engel mögen sie auf ihren Lebenswegen begleiten.

**Cerkveno so se poročili
leta 1997:**

**Kirchliche Trauungen
im Jahre 1997:**

Franz Jakopitsch und Astrid Schaunig
Friedrich Franz Johann Lüttecke und
Mechtild Auguste Ewels
Rene Alois Türk und Sabine Maierhofer

Bog naj jim da milosti, da bodo v zakonu in družini živeli v medsebojnem spoštovanju in ljubezni.
Naj negujejo pogovor z ljudmi in z Bogom.

Christus, der Herr, sei ihr Begleiter und schenke ihnen Liebe, Verstehen und die Kraft des Verzeihens. Mögen sie aufeinander und auf Gott hören!

SV. BIRMA – HL. FIRMUNG

21 doraščajočih je prejelo zakrament sv. birme. Sveti Duh naj jih razsvetluje, da bodo Resnico Jezusa Kristusa spoznali in po poti, ki je On, tudi hodili. Naj uporabljam v življenju svoje talente in naj z božjo milostjo sodelujejo.

21 Jugendliche empfingen das Sakrament der Firmung. Der Heilige Geist stärke sie in der Liebe und in der Wahrheit. Mögen sie in der katholischen Glaubensgemeinschaft bleiben und den Glauben an Jesus Christus bewahren und vertiefen. Mögen sie ihre Talente gebrauchen und mit der Gnade Gottes mitarbeiten.

Nedeljsko mašo obiskuje povprečno **380 faranov**. Dvakrat v letu se obiskovalci nedeljske sv. maše štejejo.

Den sonntäglichen Gottesdienst besuchen durchschnittlich **380 Personen**. (Am Zählsontag in der Fastenzeit wurden 390 Besucher gezählt und am Zählsontag im Herbst 372 Gottesdienstteilnehmer.) *

Bolniških obhajil / Krankenkommunionen 21

Zakrament bolniškega maziljenja je prejelo 7 bolnikov.

Die Krankensalbung empfingen 6 Kranke.

Našo farno skupnost je v minulem letu zapustil 1 faran.

Unsere Pfarrgemeinschaft – das heißt die katholische Kirche – hat im Jahre 1997 1 Pfarrangehöriger verlassen.

Molimo drug za drugega. Beten wir für einander.

Dušnopastirske poročilo za leto 1997

Prvo obhajilo

Obhajilo je prvi zakrament, ki ga otrok zavestno doživi. Že mesece pred velikim doživetjem so se otroci vestno pripravili na obhajanje Jezusovega telesa, v šoli s katehetom, doma pa s starši.

Začetek maja se je z velikim pričakovanjem zbral skoraj trideset deklet in fantov pred župnijskim uradom, da bi šli skupno in združljivo pot v Božjo hišo.

Prvič v mlajši zgodovini bilčovske fare so bili prvoobhajanci enotno oblečeni, nosili so bela oblačila. Ob lepi in enoviti sliki so bili pozabljeni trenutki presenečenja iz preteklih dni, ko je tovarna dostavila napačne oblekice. Sosednja fara, kjer smo si kratko malo izposodili oblačila, nam je tako rekoč prijateljsko stala ob strani. Preproste in lepe obleke so tako pri prvoobhajancih kakor tudi pri starših krepile združljivi duh skupnosti.

Po svetem obredu smo se starši in sorodniki skupno s prvoobhajanci – po lepi stari navadi – dobili v mežnariji, kjer so marljive roke poskrbele za naše dobro počutje in za naše ugodje.

Vsem prvoobhajancem želim, da bi jim ta dan ostal nepozaben in da bi jih duh prvega svetega obhajila spremjal skozi življenje!

Dr. Hanzi Gasser

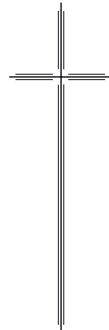
Pred nami so odšli v večnost Uns in die Ewigkeit vorausgegangen sind

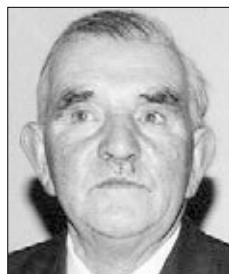
Josef Safran
* 16. 9. 1929 – † 21. 3. 1997

Anna Ogris, roj. Adamič
* 27. 11. 1909 – † 24. 4. 1997

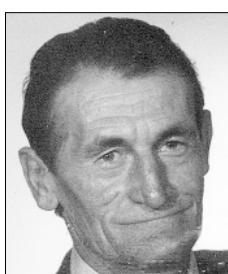
**Barbara Filipič, roj.
Scharnagl**
* 15. 2. 1916 – † 1. 6. 1997

Janez Schellander
* 26. 3. 1910 – † 25. 6. 1997

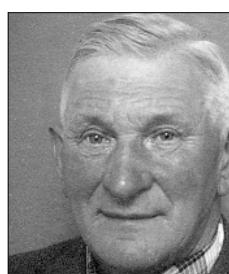

**Philippina Karlbauer,
roj. Rogatsch**
* 23. 4. 1911 – † 27. 8. 1997

Valentin Gelbamann
* 14. 2. 1922 – † 23. 9. 1997

**Naj počivajo
v miru! –
Herr,
laß sie ruhen
in Frieden!**

Valentin Markowitz
* 9. 1. 1920 – † 28. 9. 1997

Josef Schneider
* 6. 3. 1914 – † 24. 12. 1997

Finančno poročilo za leto 1997 za faro Bilčovs Rechnungsabschluß der Pfarre Ludmannsdorf 1997

Podružna cerkev Sv. Helena/Filialkirche St. Helena:

DOHODKI / EINNAHMEN

Ofer/Opfer	S 5.882,—
Darovi/Spenden	S 12.500,—
Skupaj/Zusammen	S 18.382,—

IZDATKI/AUSGABEN

Dolg iz leta 1996/	
Schulden aus dem Jahre 1996	S 10.849,47
Mežnar/Messner	S 5.000,—
Skupaj/Zusammen	S 15.849,47

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 2.532,53

Podružna cerkev v Velinji vasi/Filialkirche in Wellersdorf:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1996/	
Überschüß aus dem Jahre 1996	S 49.623,47
Ofer/Opfer	S 17.718,—
Grobnina/Grabgebühr	S 12.000,—
Skupaj/Zusammen	S 79.341,47

IZDATKI/AUSGABEN

Elektrika/Strom	S 1.080,40
Mežnar/Mesner	S 8.000,—
Cerkveni pevci/Kirchensänger	S 4.637,—
Muzikanti/Musikanten: žegnanje/Kirchtag	S 1.345,—
Skupaj/Zusammen	S 15.062,40

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 64.279,07

Podružna cerkev v Želučah/Filialkirche in Selkach:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1996/	
Überschüß aus dem Jahre 1996	S 13.594,27
Ofer/Opfer	S 14.040,—
Darovi/Spenden	S 12.581,—
Subvencija občina Bilčovs/Zuschuß der Gemeinde Ludmannsdorf für Dachsanierung ...	S 100.000,—
Zbirka/Sammlung	S 112.396,—
Farni praznik/Pfarrfest	S 84.189,—
Skupaj/Zusammen	S 336.800,27

IZDATKI/AUSGABEN

Razsvetljava/Beleuchtung	S 598,50
Mežnar/Mesner	S 5.000,—
Erdkabel, Dachreiter (Mantel), Dachlatten etc.....	S 42.324,—
Finančna zbornica škofijskega ordinariata	
Finanzkammer des bisch. Ordinariates.....	S 150.000,—
Farni praznik/Pfarrfest: jed, pičača/	
Essen, Getränke etc.	S 15.741,26
467 delovnih ur pri kritju cerkve/	
467 Arbeitsstunden bei der Neueindeckung	
der Kirche	S 50.150,26
Skupaj/Zusammen	S 263.813,76

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 72.986,51

Farna Caritas / Pfarrcaritas:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1996/	
Überschüß aus dem Jahre 1996	S 84.369,14
Darovi/Spenden	S 2.200,—
Adventni bazar/Adventbasar (30. 11. 1997)	S 45.777,—
Obresti/Zinsen 1997.....	S 3.054,63
Skupaj/Zusammen	S 135.400,77

IZDATKI/AUSGABEN

Integracija pohabljenih na bilčovski ljudski šoli/Integration Behindter, VS Ludmannsdorf	S 3.000,—
Spitalsbett/bolniška postelja.....	S 3.000,—
Podpora prezposelnim mladostnikom za tečaj katoličke socialne akademije na Dunaju/	
für Kurs jugendlicher Arbeitloser aus der Pfarre: katholische Sozialakademie in Wien	S 10.000,—
Posojilnica/Bank – Kst	S 763,65
Skupaj/Zusammen	S 16.763,65

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 118.637,12

V kakšne namene bomo vsoto dali – o tem se bomo v župnijskem svetu ter v misijonskem in socialnem pododboru posvetovali.
Im PGR sowie in den Unterausschüssen (Missionen und Soziales) werden wir über den caritativen Verwendungszweck beraten!

Farna mladina/Pfarrjugend:

DOHODKI / EINNAHMEN

Prenos iz leta 1996/	
Überschüß aus dem Jahre 1996	S 24.948,14
Miklavževanje/Nikoloaktion.....	S 5.060,—
Obresti/Zinsen	S 504,28
Skupaj/Zusammen	S 30.512,42

IZDATKI/AUSGABEN

Izdатки об Miklavževanju/Ausgaben:	
Nikoloaktion.....	S 500,—
Posojilnica/Bank: KST	S 126,07
Skupaj/Zusammen	S 626,07

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 29.886,35

Farna cerkev/Pfarrkirche

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1996/	
Überschuß aus dem Jahre 1996	S 64.765,04
Ofer/Opfer	S 174.408,—
Darovi/Spenden: za letno poročilo fare	
Bilčovs/für Jahresbericht der Pfarre	S 16.320,—
Podpora občine na dan starih/	
Zuschuß der Gemeinde für Seniorentag	S 3.000,—
Darovi za cerkev/Spenden für die Kirche	S 46.102,—
Deli od maš/Stipendienabgabe	S 14.000,—
Deli od pogrebov/Stolgebühr	S 5.100,—
Grobnina/Grabgebühr	S 34.600,—
Obresti 1997/Zinsen 1997	S 6.387,80
Naprej poslani ofer/Durchlaufende Kollekten: .	
Akcija treh kraljev/Dreikönigsaktion	S 41.560,—
Katoliški misijoni/Kath. Missionen	S 26.000,—
Družinski postni dan/Familienfasttag	S 58.000,—
Matere v stiski/Mütter in Not.....	S 5.000,—
Koroška Caritas/Kärntner Caritas	S 20.800,—
Sveta dejela/Heiliges Land	S 300,—
Semeniča/Seminare	S 1.500,—
Petrov novčič/Peterspfenning	S 1.000,—
Črni križ/Schwarzes Kreuz	S 300,—
Za pohabljene/für Behinderte von Mensch zu Mensch.....	S 2.000,—
Skupaj/Zusammen	S 521.142,84

Konto.-št. farne Caritas pri bilčovski hranilnici
Konto-Nr. der Pfarrcaritas
bei der Darlehensbank Ludmannsdorf:
31.057.052

V letu 1996 je župnijski urad Bilčovs odposlal 108 mašnih intencij v katoliške misijone, to je S 18.640,—.

Intencije se pošljejo na dušopastirski urad v Celovcu in ta jih pošlje naprej v misijone – maše potem obhajajo misijonarji in tamkajšnji domači duhovniki. Tudi ta oblika je važna podpora misijonskega personala. Vsem darovalcem gre prisrčna zahvala.

IZDATKI/AUSGABEN

Entlohnung für Ministranten/priznanje ministrantom	S 2.100,—
Entlohnung für Mesner/Mežnar.....	S 16.100,—
Plača za organiste in pevovodje/	
Entlohnung für Organisten und Chorleiter	S 25.700,—
Cerkveni pevci/Kirchenchor	S 16.132,—
Hostije/Hostien	S 3.415,—
Rože za cerkev/Blumen für die Kirche	S 6.312,—
Sveče/Kerzen	S 11.050,—
Letno poročilo/Jahresbericht und sonntägliche Verkündigung/nedeljsko oznanilo.....	S 37.558,50
Prvo obhajilo/Erstkommunion	S 4.648—
Dan starih/Seniorentag	S 14.089,—
Gasilci/Feuerwehr (Firmung und hl. Florian)....	S 7.585,—
Ministranti/Ministranten	S 402,—
Zeitschriften/verski tisk (Schriftenstand)	S 2.570,—
Firmbehelfe/pripomočki za birmski pouk	S 3.197,—
Primočki za volitev žup. sveta/Behelfe für Pfarrgemeinderatswahl	S 3.646,—
Bürobedarf/razni formularji/Mohorjeva	S 400,—
Telefon	S 9.190,90
Obleka za prvoobhajance/	
Erstkommunionskleider	S 61.371,—
Tri mašne obleke/Drei Casel (Meßkleid)	S 8.690,—
Ein Staubsauger	S 1.791,—
Reparaturen/reparature	S 8.007,20
Električna naprava in cerkvena ura pri farni cerkvi/Elektrisches Geläute und Kirchenuhr	S 5.000,—
Razsvetjava in kurjava v farni cerkvi/Beleuchtung und Kirchenbankheizung.....	S 14.661,50
Kurjava v dušopastirskih prostorih/Heizung in den Seelsorgeräumen.....	S 12.000,—
Müllabfuhr und Wasserzins/voda in odvajanje smeti	S 6.390,92
Davki/Steuern.....	S 1.876,95
Feuerversicherung für alle Gebäude/zavarovalnica za farno cerkev, podružnice župnišče ter mežnarijo	S 30.008,10
Časopis za organiste: Singende Kirche	S 230,—
Naprej poslani ofer/Durchlaufende Kollekten (glej dohodki/siehe Einnahmen!)	S 156.460,—
Skupaj/Zusammen	S 470.582,07

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 50.560,77

Katoliški misijoni/Katholische Missionen:

fara podpira 6 bogoslovcev iz Indije. Na sliki vidite Fr. Soosai Nathana v St. Mary's Cathedral-i, (Jamnu, Indija)

DOHODKI / EINNAHMEN

Prenos iz leta 1996/	
Überschuß aus dem Jahre 1996	S 17.484,50
Darovi članic in članov Živega rožnega vanca/	
Spenden des Lebendigen Rosenkranzes	S 14.820,—
Posamezni darovalci/verschiedene Spender.....	S 16.553,—
MIVA: ofer/Opfer – misijonski praznik	
7. 6. 1997/Missionsfest	S 2.220,—
Obresti/Zinsen 1997.....	S 201,48
Skupaj/Zusammen	S 51.279,98

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1997 S + 6.960,61

IZDATKI/AUSGABEN

Misijonski bogoslovci/Missionstheologen.....	S 21.250,—
Za gobave für Aussätzige	S 5.300,—
Za mater Terezo/für Mutter Theresia	S 1.000,—
Kolesa za misijone/Fahrräder für Missionen-MIVA.....	S 11.718,—
Posojilnica/Bank: KST	S 50,37
Izdatki pri misijonskem prazniku 7. 6. 1997/	
Missionsfest.....	S 5.000,—
	Skupaj/Zusammen
	S 44.318,37

Pot so različne, cilj pa je isti

Vse vere, bodisi naša tisočletja stara ali tako imenovane moderne, imajo en in isti cilj: zveličanje človeškega bitja, ki je od Boga. Neka vera ti obljeni nekoč stanje kot kaplja v morju, druga nirvano, naša pa nam da vero v večno življenje naše duše.

Vsi imamo isti cilj, višega, ki ga hočemo doseči. Sami smo za uspeh odgovorni, če nismo tako rekoč izvzeti po Pridigi na gori. Vsak dan pa lahko gre-

mo našo pot, ki nas vede do gotovega cilja. Naš odnos do družine, do soseda, do faranov, sploh do sočloveka, je izraz naše hoje, o kateri odločamo s svobodno voljo in s človeškim umom. Nihče – poleg lastne osebe – ni odgovoren za oblikovanje poti. Največkrat si kar sami postavljamo kažipote in tudi križe si sami naložimo.

Marsikateri krivi poti bi se lahko izognili, če bi pred prvim korakom pomisli-

li, kam levo ali desno nogo usmerimo: mislim na napačno besedo ob napačnem času, na pravočasni pogled na stran, ko bi morali pogledati stvari v obraz. Mislim pa tudi na tako priljubljeno zvonjenje po točki, ko je vsak najbolj pameten.

Kot kristjani imamo dolžnost, da hodimo po poti, ki nam je določena po Božjih zapovedih, Svetem pismu in zdravi pameti krščenih pripadnikov naše vere. Vsak, ki bo sledil tem kažipotom, ne bo prišel s poti in bo gotovo zagledal cilj, ki mu je prisojen in ki si ga je sam prisodil.

Anna Gasser

Farna skupnost – Pfarrgemeinschaft

Živimo v času, v katerem se vse hitro spreminja. Tehnološki napredek nam je privedel multimedialen svet, ki nam omogoča stike po celem svetu. Pri tem vedno bolj zgubljamo direktni stik z sočlovekom. Vedno bolj se odtujujemo od naših soljudi, kar privede do osamljenosti in do egoizma.

V Bilčovsu smo srečni, da z našo farno skupnostjo lahko gojimo stike do Boga in tudi do svojih soljudi. Vsi, ki se teden za tednom zbiramo, se morda ne zavedamo, koliko nam to res koristi. Pohvala in tudi občudovanje nam je bilo že večkrat izrečeno od teh, ki prihajajo včasih v naš kraj. Da bi še v naprej naša cerkvena farna skupnost doprinala k našemu medsebojnemu razumevanju..

*

In unserer multimedialen Welt haben wir etliche Möglichkeiten zur Kommunikation. Wir machen aber die Feststellung, daß sich die Menschen immer weiter in die Einsamkeit und geistige Leere bewegen.

In Ludmannsdorf bietet uns unsere Pfarrgemeinschaft die Möglichkeit, Kontakte zu Gott und den Menschen zu pflegen. Mit allen, die wir uns Woche für Woche treffen, ist uns oft nicht bewußt, in welcher glücklichen Lage wir uns befinden. So mancher Besucher hat sich schon positiv und mit Lob zu unserer Gemeinschaft geäußert. Möge diese Gemeinschaft in Zukunft viel Gutes zu unserem gegenseitigen Verständnis beitragen.

T. O.

Verschiedene Wege, ein Ziel

Jeder Glaube, unser zweitausend Jahre alter und die sogenannten modernen Richtungen, haben ein und dasselbe Ziel: die Erlösung des menschlichen Seins, das von Gott stammt. Der eine Glaube verspricht den Zustand als Tropfen im Meer, der andere das Nirvana, wir glauben an das ewige Leben unserer Seele.

Wir alle haben dasselbe Ziel, das Höhere, das wir erreichen wollen. Für den Erfolg sind wir eigenverantwortlich, wenn wir nicht durch die Bergpredigt ausgenommen sind. Wir können täglich den Weg gehen, der uns zum Ziel bringt. Wir bestimmen es durch unseren Umgang mit der Familie, dem Nachbarn, den Pfarrangehörigen, überhaupt durch den Umgang mit unseren Mitmenschen. Über diesen können wir mit freiem Willen und Vernunft entscheiden. Niemand – außer uns selbst – entscheidet über den Weg. Meist stel-

len wir unsere Wegweiser selbst auf, wie wir uns auch die Kreuze selbst auflegen.

Dem einen und anderen Umweg könnten wir aus dem Weg gehen, wenn wir vor dem ersten Schritt bedenken würden, wohin wir den linken oder rechten Fuß setzen: Ich denke an das falsche Wort zur Unzeit, auf das „zufällig“ rechtzeitige Wegblicken, wenn wir der Sache ins Auge sehen müßten. Ich denke aber auch an das Nachhinein, den Zeitpunkt, bei dem bereits alle immer so klug sind.

Als Christen haben wir die Pflicht, jenen Weg einzuschlagen, den uns die Gebote, die Heilige Schrift und unser gesunder Menschenverstand vorgeben. Jeder, der diesen Wegweisern folgen wird, wird nicht vom Weg abkommen und wird jenes Ziel erblicken, das seines ist und das er für sich errungen hat.

Anna Gasser

Bilčovs: Misijonski večer v znamenju MIVE

Štiridnevnega jubilejnega slavlja Misijonske akcije je bila v soboto, 5. junija, deležna tudi župnika Bilčovs. Pri večerni sv. maši z misijonskimi škofi in misijonarji smo farani v živo občutili, da naša krščanska skupnost zdaleč presega meje fare. V tem smislu je bilčovski župnik in dekan Leopold Kassl pozdravil vse navzoče. Kristjani ne nosimo samo farno skupnost, temveč svetovno Cerkev in še zlasti zanjo smo soodgovorni, je dejal dekan. Ob 2000. misijonskem bogoslovcu, ki so ga podprli dobrotniki iz naših krajev, je bilo čutiti tudi veselje rektorja in neutrudnega delavca v Misijonski akciji Jožeta Kopeiniga. Zahvalil se je vsem dobrotnikom misijonskih bogoslovcev in pozval k nadaljnji pomoči. Tudi zastopnik MIVE, g. Kumpfmüller, je čestital k misijonskemu jubileju. Lansko leto se je v Krištofovi akciji – za vsak kilometr, ki smo ga prevozili brez prometne nesreče, naj bi darovali groš za misijonski avto – zbral nad 23 milijonov šilingov. Misijonski avtomobili so sploh pogoj, da lahko Cerkev v južnih deželah obstaja in deluje, tako Kumpfmüller. V zadnjih letih pa je tudi naša cerkvena skupnost prejemala vedno več impulzov duhovnosti iz Afrike, Azije in Južne Amerike, je poudaril v

pridigi. Predstavnik z Dunaja je končal z besedami, da brez misijona Cerkev ne bi mogla obstajati. Bogoslužje v nabito polni bilčovski cerkvi so sobjlikovali zbor afriških bogoslovcev, ki študirajo v Innsbrucku, in domačini.

Po maši je indijski škof dr Cyriac Kunnacherry, ki ga je kot bogoslovca pred več ko 40 leti podpirala fara Medgorje, blagoslovil pet terenskih vozil MIVE. Med njimi je bil tudi avto, ki ga bodo doobile redovnice v Zairu, kjer je še pred kratkim divjala državljanska vojna. Misijonski večer se je za Bilčovščane končal ob prigrizku in v živahnem pogovoru z misijonskimi duhovniki in bogoslovci ...

Hanzi Filipič

Trikraljevsko petje

V času med 1. januarjem in praznikom Gospodovega razglasenja je v Avstriji na poti okrog 70.000 trikraljevskih pevcev. Zbirajo denar za najrazličnejše projekte v Tretjem svetu. Lansko leto so zbrali rekordno vsoto 129,5 milijona šilingov. Tuđi letos pričakuje katoliška mladina, ki to akcijo prireja, kljub varčevalnim ukrepom zelo dober odziv.

V bilčovški fari je bilo 2. in 3. januarja na poti 15 fantov in deklet, članov farnega otroškega mladinskega zbora. V treh skupinah so obiskali vse hiše v fari, ljudem zapeli in zaželedi srečno ter zdravo novo leto. Zbrali so zelo lepo (rekordno) vsoto, kar 62.000 šilingov (lansko leto so zbrali nekaj čez 50.000 šilingov). Katoliška otroška mladina v krški škofiji bo s tem denarjem podprla otroke, ki v Nairobi (Kenija) živijo na cesti. To so ubogi, zapuščeni in od staršev zanemarjeni otroci. Ker doma ni kaj za jesti, morajo na cesto. Kriminal, mamila, nasilje pa so na cesti vsakdanost. V posebnem centru („Watoto wa twanga“) prejema kakih 1000 dečkov s ceste redne obroke hrane, medicinsko oskrbo in šolsko izobrazbo. Za starše pa ta center pripravlja obrtniško šolo. Naš dar otrokom s ceste v Nairobi omogoča začetek novega življenja.

Kdor je že spremljal kralje na poti ali pa sam še kot otrok pel po hišah, ve, kako naporno je biti cel dan na nogah, zunaj mrzlo, po zakurjenih hišah pa toplo. Pri mnogih hišah kralje pozdravijo z glasnim laježem psi čuvaji, nekatere kralje so tudi že ugriznili. Seveda gre posebna zahvala mladini, ki s takim veseljem leta za letom opravlja zaupano ji nalogo. Zahvaliti pa se moramo tudi vsem, ki so kralje na svojih domovih prijazno sprejeli in darovali denar za Tretji svet. Bog vam povrni!

Špela Filipič

Mladinski zbor

Mladinski zbor šteje 22 pevki in pevcev. Poje vsako tretjo nedeljo v mesecu in tako olepsa v dopadenje poslušalcev in v služenju Bogu božjo službo. Članice in člani mladinskega zbora izvedejo vsako leto trikraljevsko akcijo v prid otrokom v tretjem svetu. Mladinski zbor vodi gospa mag. Špela Filipič. V imenu farnega občestva gre pevovodji in vsem sodelajočim pri mladinskem petju prisrčna zahvala.

Zbor je seveda pripravljen sodelovati pri kulturnih prireditvah izven cerkve na primer pri proslavi maternskega dneva pod zgoraj omenjenim vodstvom.

Naši organisti

Mag. Špela Filipič je na visoki šoli za glasbo na Dunaju naredila izpit v stroki: Konzertfach: Orgel. Zdaj v okviru glasbene šole druge uči igranje na cerkvenih orglah.

Učitelj Marian Gasser – redno ob nedeljah in praznikih spreminja ljudsko ter zborovsko petje na orglah.

Tudi pri obletnicah in osmicah v dogovoru z Joškom Boštjančič.

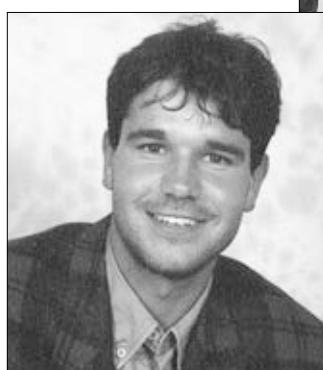
Gospod učitelj Joško Boštjančič spreminja v dogovoru z Marijanom Gasser ljudsko petje pri prvi ali pri drugi nedeljski ali prazniški božji službi. Tudi pri obletnicah in osmicah v dogovoru z Marijanom Gasser.

Gdč. Eva Schellander se vežba na orglah v okviru glasbene šole pri glasbeni učiteljici mag. Špeli Filipič.

Eva poje pri mešanem cerkvenem zboru ter pri mladinski skupini. Ona začenja ob delavnih mašah in včasih tudi pri nedeljskih ljudsko petje. Je zelo vestna mežnarca. Pri učenju na orglah ji želimo vztrajnost in izpitni uspeh.

Vsem kličemo: hvala lepa in prosimo: nadaljujte!

Organisti posebno težko čakajo na nove orgle v naši farni cerkvi. Upamo, da bodo nove orgle leta 2000 zadonele v veselje nam in Bogu v čast.

Marijan Gasser

Eva Schellander

Joško Boštjančič

Špela Filipič (druga z leve).

Farna cerkev potrebuje nove orgle

Mrzel adventni večer je bil, ko sem vstopil v celovško stolnico in se vsedel v eno izmed zadnjih klopi. Ljudje niso napolnili stolnice; kar je izpolnilo praznino prostorne cerkve, je bil čudovit orgelski glas, tako so zadonele orgle, da me je oblila kurja polt. Srce mi je bilo hitreje, ko so me obdale harmonije orgelskih piščal. Vzbujala je v meni hrepenenje, položiti svoje roke na tastaturo mogočnih orgel. Željo sem krepil s tem, da sem pomislil na klavrnno stanje orgel v farni cerkvi. Predstavljal sem si, kako krčevito stisnem svoje prste v tastaturo, nakar piščali spusčajo neprivabljive glasove.

Navada rada spregleda napake. Tako se deloma tudi ljudsko petje ne da motiti od grenkih orgelskih glasov. Včasih imam le občutek, da se ljudstvo temu neznosnemu stanju prilagaja. Zato se tudi ne čudim, da nekateri farani bolj zadržano sprejemajo dejstvo, da so v farni cerkvi nujno potrebne nove orgle. Organisti se tej zadržanosti nikakor ne moremo priključiti.

Potreba po novih orglah je utemeljena že iz samega zgodovinskega nastanka in ohranjevanja tega instrumenta: prve orgle so bile zgrajene z denarjem, ki ga je leta 1830 po nasvetu domačega duhovnika, darovala gospa Ursula Vanschou, hčerka bilčovskega kmeta (400 fl. za farno cerkev; cena orgel 225 fl.)

V desetletjih je fara morala orgle večkrat popraviti. Znano je, da so 1. 1917 obnovili pročelne piščali (Pro-

spektpfeifen), iz farnega arhiva je tudi razvidno, da je leta 1925 popravil orgle Rupert Novak, osem let pozneje pa Franz Grafenauer. Osnovno predelavo orgel so izvršili po vsej verjetnosti leta 1925, ko so zamenili pročelne piščali s piščali iz cinka. Iz pripomb domačega duhovnika na opisni poli za orgle leta 1917 je očividno, da je instrument že tedaj bil močno podvržen okvaram. Vsako leto so morali orgle popraviti, da so bile sploh uporabne. Tako je že pred 25 leti obstajal načrt za izdelavo novih orgel, ki bi delovale na principu sapnic na poteg (Schleifladenorgel) z devetimi registri; vendar se ta načrt iz kakršnihkoli razlogov ni uresničil.

Novembra letosnjega leta je inspiriral orgle dr. Helmut Luksch, vodja škofijskega referata za orgle, ki je prišel do naslednjega zaključka: instrument je v izredno klavrnem stanju. Pedali so neuporabni, piščalje (Pfeifenwerk) je neenotno in večinoma slabo izdelano. V zadnjih desetletjih so nestrokovnjaško vgradili nove registre, prav tako so piščali iz različnih kovinskih delov (na-

ravna litina in cink), ki povzročajo neuskajene glasove. Škofijski strokovnjak je goreče zastopal mnjenje, da je vsak šiling, ki bi ga investirali za reparaturo orgel, odveč. Utemeljiv je to tako, da bi vsaka restavracija oz. rekonstrukcija bila neuspešna. Rešitev vidi le v novi gradnji mehanskih orgel s sapnicami na poteg. Ker je pa na empori premalo prostora, predлага le enomanualske orgle.

Po oceni dr. Helmuta Lukscha obstaja le ena varianca: nabaviti si moramo nove orgle. Orgle so del naše farne cerkve in mi smo del farnega občestva. Orgle ne spremljajo samo zbor, ter služijo organistu, temveč v največji meri so orgle spremljevalec ljudske pesmi. S tem bi omogočali koncerne, ter končno organistom dali možnost, da vadijo na ustreznom instrumentu.

Ker je pa ta investicija povezana tudi z denarjem, ste in smo vsi naprošeni, da po svoji zmogljivosti finančno podpremo ta projekt. Kmalu naj bo izpolnil našo cerkev imeniten glas iz novih orgelskih piščalk.

Marian Gasser

Sestal se je odbor za nabavo novih orgel v farni cerkvi.

Člani tega odbora so Elizabeta Filipič, Eva Schellander, Ani Reichmann, Marian Gasser, Joško Boštančič ter Leopold Kassl. Dvakrat je odbor že zasedal: prvič 25. 6. 1997 ter 1. 10. 1997. Odbor je sklenil, da je treba še druge pritegniti k sodelovanju. Zbirati je treba finančna sredstva. Do zdaj je na kontu pri posojilnici Bilčovs zbrana vsota 45.000,- šil. Ofer prvih nedelj gre v ta namen in farani so nadalje naprošeni, da namesto rož oz. vencev darujejo za nove orgle.

V letu 1998 hočemo dobiti proračune za nove orgle in farno občество in farno občestvo še bolj informirati o potrebi novih orgel v farni cerkvi. Do leta 2000 upamo, da bodo nove orgle v naši cerkvi zadone.

Konto štev. za nabavo novih orgel: Posojilnica-Bank Bilčovs:

31.062.136

*Odbor za nabavo orgel
v farni cerkvi*

90 let šolske dejavnosti v Št. Petru

Šolski zavod v Št. Peteru že od leta 1908 skrbi za temeljito srčno in strokovno izobrazbo naše mladine. Tako že več generacij tudi merodajno sooblikuje šolanje lepega števila naših mladih faranov. Danes obstajata dva tipa šole:

5-letna višja šola za gospodarske poklice in 1-letna gospodinjska šola.

Nach 90-jähriger Tätigkeit ist der Konvent der Schulschwestern in St. Peter eine junge Schule in einem traditionsreichen Haus geblieben. Derzeit werden, den Erfordernissen unserer Zeit entsprechend, zwei Schultypen geführt: die 5-jährige Höhere Lehranstalt für wirtschaftliche Berufe und die 1-jährige Haushaltungsschule.

Župnijski svet fare Bilčovs čestita županji gospe **Stefki Quantschnig** v imenu fare k njenemu okrogemu življenjskemu jubileju in ji želi zdravja in uspeha na njeni nadaljnji življenjski poti.

Župnijski svet se ji prisrčno zahvaljuje za pripravljenost harmoničnega sodelovanja z faro. Končno služita občina in fara isti skupnosti.

Draga Stefi!

Na poti temni ali svetli,
ohrani svoj smehljaj!
To ti želijo člani župnijski –
za prihodnost in za zdaj!

Župnijski svet fare Bilčovs

Der Pfarrgemeinderat gratuliert unserer Bürgermeisterin zu ihrem Jubiläum und wünscht Ihr Erfolg bei Ihrem Bemühen für unsere Gemeinschaft. Ein ganz herzliches Danke sagt ihr die Pfarrgemeinschaft für Ihr stetes Bemühen um ein gutes Verhältnis der Gemeinde mit der Pfarre.

Verehrte Bürgermeisterin! Der Herr möge dein Bemühen, deine Arbeit, deine Toleranz und sprachliche Offenheit segnen.

Berufung in ein Amt und die spätere Arbeit sind zwei Dinge – man kann sie so nennen:

Der Beginn einer Karriere ist ein Geschenk der Götter.

Der Rest ist harte Arbeit.

**Der Pfarrgemeinderat
der Pfarre Ludmannsdorf**

SONNTAG

Es war der erste Tag der jüdischen Woche, als Frauen in Jerusalem das Grab Jesu leer vorfanden. So hat sich der Sonntag als besonderer Gedenktag der Auferweckung Christi herausgebildet. Schon die ersten Generationen der Christen trafen sich am Sonntag zum gemeinsamen Mahl, zum Hören auf das Wort der Heiligen Schrift.

Heute teilt sich die Christenheit in viele Kirchen und Gemeinschaften. Alle verbindet aber über die Grenzen der Konfessionen und Kontinente hinweg der Glaube an den einen Gott.

An jedem Sonntag feiern wir also diesen Glauben im Gottesdienst mit Gebeten, Liedern und der Verkündigung des Evangeliums. Der gemeinsame Gottesdienst stärkt uns Christen untereinander und verbindet uns mit dem, der uns leben läßt: GOTT.

(Aus dem Buch „Die großen Gebete“)

SCHENKEN

Schenke groß oder klein, aber immer gediegen.

Wenn die Bedachten die Gaben wiegen, sei dein Gewissen rein. Schenke herzlich und frei.

Schenke dabei, was in dir wohnt an Meinung, Geschmack und Humor, so daß die eigene Freude zuvor dich reichlich belohnt.

Schenke mit Geist ohne List.

Sei eingedenk, daß dein Geschenk du selber bist.

(Joachim Ringelnatz)

Ich wünsche dir nicht ein Leben ohne Mühe und Herausforderung, aber ich wünsche dir, daß deine Arbeit nicht ins Leere geht,
Ich wünsche dir die Kraft der Hände und des Herzens.

(Jörg Zink)

Gottes Macht erhalte dich aufrecht,
Gottes Auge schaue für dich,
Gottes Ohr höre dich,
Gottes Wort spreche für dich,
Gottes Hand schütze dich.

(Altirischer Segenswunsch)

WARUM WIR DEN KERZENSCHEIN SO MÖGEN?

Wir empfangen Wärme und Geborgenheit. In Kerzen flackert ein Stück Sonnenkraft, also Gottes Energie. Insgeheim aber sind sie kleine Propheten. Du Mensch – ein Kerzlein, ein Lichtschein von Gottes Liebe! Du bist als Lichtblick gedacht, Mensch. Darum bist du ja glücklich, einig mit deiner Bestimmung, wenn du mit Menschen und für sie lebst.

(Traugott Giesen)

Wenn wir sagen: es ist Weihnacht, dann sagen wir: Gott hat sein letztes, sein tiefstes, sein schönstes Wort im fleischgewordenen Wort in die Welt heineingesagt, ein Wort, das nicht mehr rückgängig gemacht werden kann, weil es Gottes endgültige Tat, weil es Gott selbst in der Welt ist. Das ist ein unverwartetes, ein ganz unwahrscheinliches Wort. Denn wie kann man dieses Wort sagen, wenn man den Menschen und die Welt und beider grauenvolle und leere Abgründe kennt? Gott aber kennt sie besser als wir. Und er hat dieses Wort doch gesagt.

(Karl Rahner)

Es gibt etwas, was man an einem einzigen Ort 1. in der Welt finden kann. Es ist ein großer Schatz, man kann ihn die Erfüllung des Daseins nennen. Und der Ort, an dem dieser Schatz zu finden ist, ist der Ort, wo man steht.

(Aus dem Buch von Martin Buber:
„Der Weg des Menschen“)

F.Qu.

Nepozabni izlet cerkvenega zbora v planinski raj

Nedeljsko jutro je bilo in sonce je sijalo, ko smo se 20. julija odpravili z avtobusom na že tako zaželeni izlet.

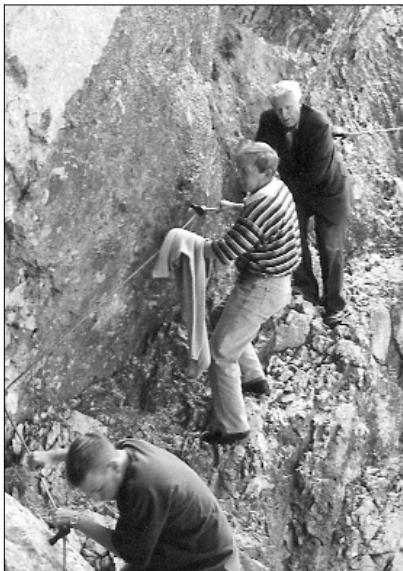
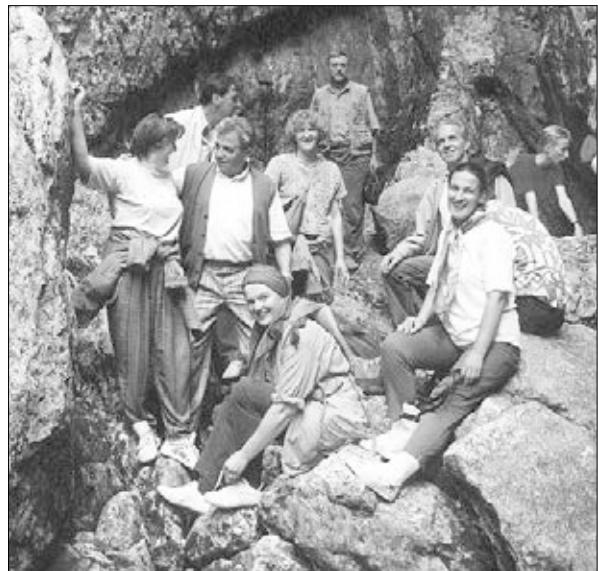
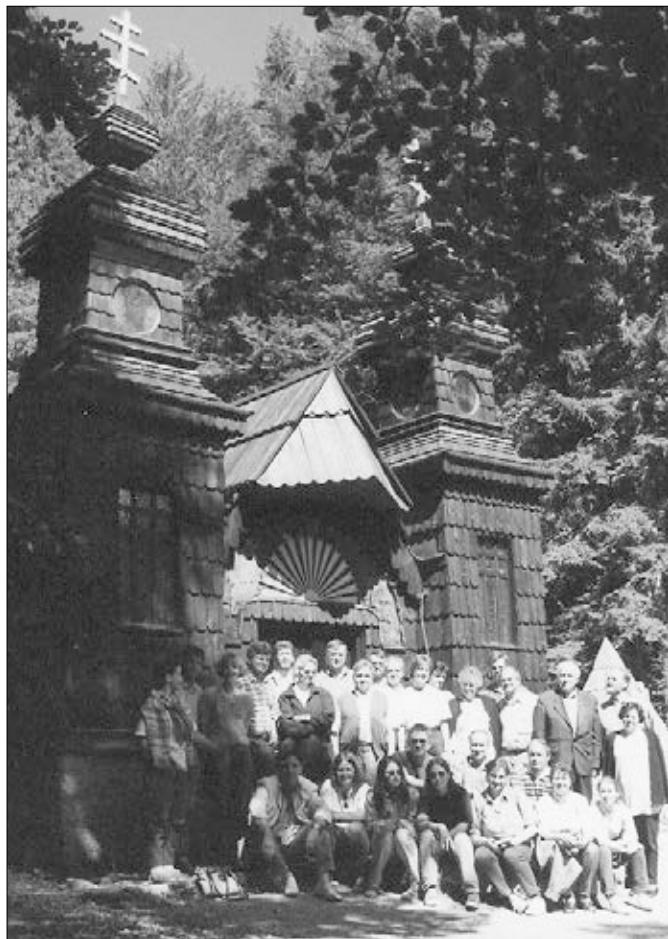
Z malico v nahrbtniku in dobro voljo na obrazu smo prispeli skozi Karavanški predor preko Jesenic v Triglavski narodni park. Vožnja je bila zelo prijetna in navdušenje nad prelepo naravo je raslo.

Prva postaja je bila pri ruski kapelici, ki je bila zgrajena od ruskih ujetnikov med vojno.

Nadaljevali smo pot skozi nepopisno lep gorski svet do Vršiča (1.611 m), kjer smo se spet ustavili, da zadihamo sveži gorski zrak in uživamo razgled.

Ko so bile napisane prve razglednice, smo se spustili spet v dolino Trente in se napotili k izviru Soče.

Začetka se je pot zdela kar precej lahka, a kmalu se je izkazalo, da je treba biti kar precej pogumen in neustrašen. Zaradi slabe obutve so nekateri ukrenili pot nazaj, drugi pa veselo naprej do cilja. Šli smo drug drugemu na roko, da smo lahko prispeli do skalnatih jam, kjer izvira zelono-modra kristalnata Soča, v kateri smo se lahko ohladili in se ponosni in zadovoljni vrnili nazaj do avtobusa. Popeljali smo se v Bovec, kjer je gospod župnik imel na-ročeno izvrstno kosilo. Razpoloženje je bilo enkratno, ko smo se odpravili v Kobarid na ogled muzeja, ki prikazuje grozni čas bitk pri Soči v prvi svetovni vojni, kjer je več kot milijon ljudi zgubilo življenje ali bilo kruto ranjenih. Žalostni vtisi so nas počasi zapustili, ko

smo prispeli do železniške postaje Most na Soči.

Tam smo presedli na vlak, da se popeljemo nazaj na Jesenice, preko Bohinjske Bistrike in Bleda.

Po vožnji z vlakom je bila tako vesela, da ni za povedati. Peli smo in si pripovedovali šale, se smeiali in režali, da so solze tekle. Prehitro je minil čas, ko smo prispeli na Jesenice in se odpravili na večerjo. Še je bil čas za družabnost, tako smo zapeli še našemu pevovodju g. Urhu Kasslu in mu čestitali za rojstni dan. Ko se je vrnil tudi avtobus, smo se počasi odpravili proti domu.

Zelo zadovoljni in veseli smo bili, da smo preživelvi dan v krasni naravi in prijateljskem vzdušju.

Iskrena zahvala gre organizatorju gospodu župniku za povabilo ter g. Urhu Kasslu za večerjo. Vsi upamo, da se bomo prav kmalu spet odpravili na izlet.

Krista Krušić

Že v začetku našega stoletja so bile po številu prebivalcev največja vas v bilčovski fari. Če bi se tedaj upali primerjati Bilčovs z Želučami, bi morali reči, da je Bilčovs vasica in da so sele Želuče prava vas.

Prva cerkev v Želučah je bila zgrajena na južni strani Drave. A to cerkev je vzela Drava, ko je po močnem deževju poplavila tamkajšnje kraje. Tedaj so rešili edinole zvon iz 14. stoletja. Današnja cerkev je iz leta 1638, tako beremo v knjigi duhovnika Stephana Singerja „Kultur- und Kirchengeschichte des unteren Rosentales: Dekanat Ferlach“. Ta knjiga je izšla že leta 1934 in v ponatisu preteklo leto pri Mohorjevi založbi. Že danes je najboljši priročnik za cerkveno zgodovino naših krajev.

Želuška cerkev je posvečena sv. Lenartu. Njegov kip na glavnem oltarju je že kmalu izpodrinil kip Matere božje. Danes sv. Lenarta najdemo na stranskem oltarju. To je močno razširjeno

Farni praznik v Želuča

Če v Bilčovsu govorimo o romantičnosti ali idiličnosti, potem vsakemu najprej pridejo na misel Želuče. To je vas, ki je ne pačijo nobene večje cestne zveze in ki je znana za svoj mir. Toda moti se, kdor misli, da so Želuče tudi zakotna in nepomembna vas.

češčenje Marije v naših krajih „premagalo“ celo želuškega patrona.

Želuška cerkev je majhna, preprosta in prijazna. Večje cerkve si prebivalci najbrž niso upali zgraditi, saj niso vedeli, ali ji bo Drava prizanesla. Na srečo ji vse do danes ni mogla blizu. Vreme pa

cerkvici ni prizanašalo. Kritina iz smrekovih skodel iz leta 1969 je odslužila, zato smo se v fari odločili za novo kritino iz macesnovih skodel. Te naj bi držale 70 let, tako da bodo Želučani tudi v prihodnje lahko redno zahajali pod okrilje Želuške cerkve.

Da bilčovski farani nismo „priplavali po župci“, to se daleč naokrog ve, in tudi ko je bilo treba prijeti za delo pri obnavljanju strehe, je bilo dosti ljudi, ki so pomagali ali pa gmotno podprli obnovo strehe. Pa še zanimivost ob robu: cerkev zdaj krije 19.700 skodel.

V ta namen sta Želuška vaška skupnost in farni svet 28. septembra 1997 priredila tudi vsakoletni priljubljeni farni praznik. Skupno praznovanje se je pričelo s sv. mašo pred obnovljeno cerkvijo v Želučah. Po duhovni hrani smo se lahko okrepčali ob jedi in pijači. Z dišečo klobaso in izvrstno praznično čisavo župo pa praznik še ni bil končan. Tudi popoldan je bil poln presenečenj za velike in male. Z nagradnim vpra-

h

šanjem, otroško tombolo in drugimi igrami za otroke, ameriško dražbo ovce in v prijetnem kramljanju so se farani zabavali do poznega popoldneva.

Z dobičkom farnega praznika in darovi faranov smo lahko krili precejšnji del stroškov za obnovo strehe. Na pomoč sta z lepimi vsotami prisločila tudi koroški urad za spomeniško varstvo in občina Bilčovs.

To leto pa fara namera-

va obnoviti podružnično cerkev sv. Helene.

Vsem, ki so z delom ali pa gmotno pripomogli k obnovi strehe želuške podružnice velja v imenu farnega sveta prisrčen boglonaj!

Allen, die bei der Erneuerung des Daches der Filialkirche Selkach mitgeholfen haben, gilt im Namen des Pfarrgemeinderates ein herzliches vergelt's Gott!

Hanzi Filipič

Firmung – birma

Am 25. Mai 1997 wurde in Ludmannsdorf-Bilčovs das Sakrament der heiligen Firmung gespendet. Mehr als 70 Kinder haben sich unsere Pfarre als Ort des Empfanges dieses Sakramentes ausgesucht.

Unsere Pfarrverantwortlichen haben sich sehr bemüht, diese Feier würdevoll vorzubereiten. So probte der Kirchenchor die gesangliche Gestaltung schon Wochen vor dem Ereignis, die Feuerwehr und die Gendarmerie halfen bei der praktischen Abwicklung des Verkehrsgeschehens, eine Begrüßungstafel wurde kunstvoll von Herrn Franz Ogris gestaltet und viele anderen Personen waren aktiv oder auch passiv an der feierlichen Gestaltung mitbeteiligt. Hiermit auch ein herzliches Danke für alle Mühen.

Die ganze Pfarre war darauf vorbereitet, daß der feierliche Empfang des Bischofs beim Pfarrhof sein sollte, da es jedoch zu regnen begann, wurde dies in die Pfarrkirche verlegt. Unser Bischof wurde vom Herrn Dechant begrüßt, dem sich dann Frau Gasser als Vertreterin des Pfarrgemeinderates, Frau Bürgermeisterin Quantschnig und Kinder der Firmgruppe Ludmannsdorf anschlossen. Alle, die an der folgenden gemeinsamen Meßfeier und der Spendung des Firmsakramentes teilnahmen, ist dies in schöner Erinnerung.

Daß Toleranz nicht nur ein Wort ist, wurde von Herrn Bischof auch gezeigt, da er die gesamte Feier in beiden Landessprachen durchführte.

Unser Bischof Dr. Kapellarl betonte in seiner Ansprache die notwendige

Beziehung zum Hl. Geist. Er, der jedes Jahr einige tausend junge Menschen firmt, sieht in den offenen Gesichtern der Buben und Mädchen viele Fragen, viel Erwartung. Werden diese Gesichter und Herzen offen bleiben, auch in zwanzig, in vierzig Jahren?

Dies hängt davon ab, ob diese Kinder den Hl. Geist bewahren, der in der Taufe und in Firmung als Licht und Stärkung auf den Weg mitgegeben wird.

Der Bischof sagte zu den Firmlingen aber auch zu uns, die wir schon vor langer Zeit gefirmt wurden:

Lösche den Geist nicht aus!

Sei ein betender Mensch!

Sei stark gegen die Lüge, die Trägheit, den Egoismus!

Bleibe in der Kirche.

Die Kinder der Firmgruppe gestalteten auch aktiv die Meßfeier mit.

Die Firmvorbereitung dauerte von November bis Mai. 21 Kinder aus unserer Pfarre haben sich in dieser Zeit auf den Empfang des Firmsakramentes vorbereitet. Mehr als die Hälfte von diesen Kindern wurden dann auch im Mai in unserer Pfarre gefirmt.

Während des Jahres bemühen wir uns, diese Kinder zu einer näheren Beziehung zu Gott zu führen. Das ist kein Problem, dort wo in der Familie die

Kinder auch vorbereitet werden. Probleme sind jedoch dort, wo dies in der Familie nur als Brauch angesehen wird, wo die Beziehung zu Gott nicht gelebt wird. Diese Vorbereitungszeit ist daher auch die Möglichkeit, die Eltern neu anzusprechen. Jedes Jahr laden wir daher die Eltern zu Elternabenden ein, an denen dann auch Glaubensgespräche geführt werden. Den Abschluß der Vorbereitung feiern wir in einer Filialkirche. 1997 wurde diese Abschlußfeier in Selkach gestaltet, an der die Eltern aktiv mitarbeiteten. Das Bild zeigt die Firmgruppe vor der Selkacher Kirche.

*

V preteklem letu je prejelo 21 otrok iz naše fare zakrament sv. birme. Birmske priprave smo imeli med novembrom 1976 in majnikom 1997 v sobotah popoldne. V tem času se trudimo, da bi otrokom omogočili oseben odnos z Bogom. Nekaj otrok pride s takim odnosom že na birmske priprave. S težavami in nerazumevanjem pa smo soočeni tedaj, če v družini ni živega odnosa do Boga in pomeni birma bolj ali manj samo opravljanje neke šege ali navade.

Čas birmskih priprav koristimo tudi kot možnost, da na novo nagovorimo tudi starše. Vsako leto prirejamo večerje staršev, na katerih se vodijo tudi verski pogовори.

Birmske priprave zaključujemo vedno s skupno mašo otrok in staršev v eni od filialnih cerkva v fari. Po maši sledi družabno srečanje. V preteklem letu smo se srečali v Želučah, kjer so tudi starši birmancev aktivno sodelovali.

Dne 25. majnika 1997 pa je bila birma v farni cerkvi v Bilčovsu. 70 otrok je prejelo iz rok škofa Egona Kapellarija zakrament sv. birme.

Farni svet in vsi v birmske priprave vključeni so pripravili s pomočjo številnih faranov slovesen in častitljiv praznik.

Domači umetnik Franci Ogris iz Stranj je oblikoval pozdravni napis. Cerkveni zbor se je še posebno dobro pripravil na to slovesnost. Gasilci so v sodelovanju z žendarmarijo skrbeli za brezhiben potek prometa.

Dež je preprečil, da bi farani sprejeli škofa na prostem pred župniščem. Sprejem se je moral preložiti v cerkev. Škofa so pozdravili domači župnik Leopold Kassl, predsednica farnega sveta Ana Gasser, županja Stefi

Quantschnig in otroci birmske skupine.

Nato je sledila slavnostna maša, ki jo je škof opravil v sooblikovanju z birmanci v obeh deželnih jezikih.

V svojem duhovnem nagovoru je škof dr. Egon Kapellari posebej poudaril potrebitno odprtost do sv. Duha. Sv. Duh nam daje moč, da v življenju neprestano premagujemo laž, nemarnost in egoizem. Ževelj je otrokom, da s pomočjo sv. Duha obdržijo odprtost v svojih obrazih in da ostanejo aktivni člani cerkve.

SV. DUH – BOG V NAS

Že stara zaveza nam potrjuje, da so Izraelci doživljali svojega Boga kot življensko moč –, ki je prisotna v vsem stvarstvu. Ta moč je tudi v nas. Le spoznati jo moramo in ji dati možnost, da deluje. Sv. Duh je vez med nami ljudmi in Bogom.

Naš življenski standard je vedno višji, človek hoče vedno več. Kadar mislimo, da je najvažnejše, če zaslužimo čim več denarja, nam ostaja vedno manj časa za premisljevanje.

Zakaj zaslužimo denar in zakaj ga rabimo? Ponovno za nov avto, za lepše obleke, za potovanja po svetu? Koncentracija samo na materialne dobrine nas lahko hitro oddalji od tega, kar je za življenje bistveno. Luč v očeh nam ugasne. Materialni sij pa ni nadomestilo.

Boga srečavamo vsak dan, ker smo del njegovega stvarstva. Zato ne moremo ljudi odklanjati in Boga iskati. V tem smislu „ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“ ni lepa formulacija, temveč poziv. Skušajmo po njem živeti!

GOTT IN UNS – DER HEILIGE GEIST

Schon im alten Testament hatten die Israeliten erfahren, daß Jahwe nicht ein ferner Gott ist, der angebetet und verehrt werden will, sondern der in Allem als Lebensprinzip als Kraft. Diese Kraft wirkt auch in uns. Der Heilige Geist ist die Verbindung zwischen uns Menschen zu Gott unserem Vater, zu Jesus Christus unserem Bruder.

Lassen wir diese Kraft wirken? Spüren wir Sie noch?

Was erfüllt unsere Gedanken, unser Tun, wo sind unsere Sehnsüchte?

Unser Lebensstandard wird immer höher geschraubt, wir wollen immer mehr. Wir haben immer weniger Zeit zum Nachdenken, da wir Geld verdienen müssen. Wozu brauchen wir dieses Geld? Für ein neues Auto, für schönere Kleider, für Reisen in ferne Welten? Immer weiter entfernen wir uns vom Wesentlichen, weil wir so sehr mit Materiellem beschäftigt sind.

Gott als unsere Lebenskraft steht uns immer zur Verfügung, wir brauchen uns öffnen, indem wir unsere Zwänge, wie Eitelkeit, Ehrsucht, Stolz und Erhabenheit ablegen.

Wir begegnen GOTT jeden Tag, weil wir Teil seiner Schöpfung sind. Wir können deshalb nicht Menschen ablehnen und Gott suchen. „Liebe Deinen Nächsten, wie dich selbst“ ist in diesem Sinne keine schöne Formulierung, sondern eine Aufforderung. Versuchen wir, nach dieser Aufforderung zu leben.

Ingrid Zablatnik

Skromnost

*Rad bi ohranil samo to malo,
kar je najbolj moje,
kar se v drugih ne ponovi,
kak droben spomin, ki zvonko poje,
da me zasidra v času, ki ga še ni,
kak droben spomin, ki ne bi minil,
da bi pričal zame: nekoč je bil!*

Ervin Fritz

Adventni bazar

Vsako leto pred prvo adventno nedeljo misijonski in socialni krožek prirejata adventni bazar. Zato v marsikateri hiši gospodinje pečejo dobrote, pripravljajo razne čaje, pletejo adventne vence ali pa izdelujejo druge izdelke, ki so primerni za adventni bazar. Pri tem pa neredkokrat pomaga cela družina in tudi soseščina. Izkupiček adventnega bazarja je tudi letos bil precejšen. Zbralo se je okrog 45.000 šilingov. Z delom denarja bo fara podprla telesno in duhovno prizadete ljudi (npr. avtiste), nekaj denarja pa bo socialni krožek namenil za matere v stiski. O preostali vsoti bosta misijonski in socialni krožek na naslednji seji še odločala. Vsekakor bo denar prišel v prid tistim, ki ga najbolj potrebujejo.

Treba je na tem mestu zapisati, da se Bilčovščanke in Bilčovščani vedno spet izkazujejo ob raznih zbirkah, ki so namenjene ljudem v stiski. V dekaniji Borovlje smo npr. preteklo leto celo v absolutnih številkah od vseh far darovali največ. S svojimi darovi za dobre namene delujemo preko naših farnih mej in ob tem tudi utrjujemo našo dobro in močno farno skupnost. Zbirke pa ne bi bile uspešne, če ne bi bilo mnogo ljudi v naši fari, ki soferane vedno spet motivirajo za dobra dela.

Vsem darovalcem, organizatorjam in organizatorjem bazarja ter pomagačem se v imenu farne skupnosti prisrčno zahvaljujemo.

Allen OrganisatorInnen, Helfern und Spendern gilt im Namen der Pfarrgemeinschaft Ludmannsdorf ein herzliches vergelt's Gott!

Hanzi Filipič

Dan starih v Bilčovsu

Vsako leto se na povabilo gospoda župnika in farne mladine zbere okrog 70 ljudi do 70. leta starosti naprej. Tako se je tudi letos, 23. 11., odzvalo temu vabilu kar precejšnje število farank in faranov, da skupno preživijo prijetne ure.

Začelo se je s sveto mašo ob 10. uri, med katero je mladinski zbor lepo prepeval.

Zunaj je padal sneg, ki je razveselil s svojo čisto belino prav vsakogar, ker je bil že tako „vževčen“. Tako smo po maši previdno stopili do Miklavža, kjer nas je

čakalo kosilo in obljudljeni kulturni program.

Vzdušje je bilo kar kmalu zelo prijetno in družabno, saj ob jedači in pijači človek pozabi skrbi, se sprosti in rad pokramlja.

S pozdravnimi besedami je pričela Breda Zablatnik in nadaljevala Štefi Quantschnig, vmes pa je mladinski zbor pod vodstvom mag. Špele Filipič veselo zapel nekaj domačih pesmi. Po kosilu je Marjan Krištof, ki je imel tudi vso skrb za priprave in brezhiben potek, napovedal še naslednje točke.

Šopki in želje za Zahojnikove – Alberta in Ano Boštančič

Mladi brkljajo namizne kartice za dan starih

ENKRAT BOVA vse doumela

tudi tiste pesmi
ki jih nosi mimo nas
glas

zlahka zakartanih
besed

enkrat ti bo dano
prepoznati ustje
vseh teh
temnopolnih rek
v katerih si danes
zrcališ pogled

race iz njihovih
rokovov bojo našle
mir na tvojem vrtu

enkrat ko ne bova
gluhonema ob njihovem
joku ko bova

pijana
od soka viljamovk
žalovala belolasa

za poletjem
bova vse razumela

Tanja Plevnik

Haiku

ob najlepši aveniji
iz mojega spomina
so posekali kostanje

Tanja Plevnik

Najprej so šolarji in mladinci recitirali, potem pa je Štefan Reichmann zaigral nekaj poskočnih viž na svoji harmoniki, da so lahko pete zasrbele. ...in en par se je le odpravil plesat.

Povprašali smo tudi, kdo je najstarejša ali najstarejši? S šopkom rož smo počastili Zahojnikovo mamo in očeta in jima zaželeti še mnogo zdravja in dobre volje.

Ko je bila že kava in domače pecivo na mizi, je bil ugodni trenutek za prepevanje. Od mize do mize smo hodili s pesmarico v rokah in spraševali za pevske želje. Ker pa ljudje, kot po navadi, še vedno radi pojo, smo kar korajžno „vzihnela“ eno za drugo. To je bilo zares lepo.

Ob koncu so spregovorili gospod župnik in se zahvalili vsem, ki so prišli in tudi nam, ki smo pomagali pripraviti to srečanje.

Predvsem se je mladinska skupina zelo potrudila in pripravila za vsakega gosta mizno kartico z lepim motivom in duhovitim pregovorom za spomin na ta dan.

Opogumil se je še gospod Franc Gasser in publiki spregovoril nekaj besed, spominjajoč na stare čase. Vseh želja pa je bila, da bi se še vnaprej srečevali v tej lepi skupnosti!

„Mi se imamo radi“ je še bilo za slišati, potem pa smo se počasi poslovili in s prijetnimi vtisi šli domov.

Srečno in do drugič!

Krista Kruščic

Eine Dorfgemeinschaft stellt sich vor

Dorfbewohner aus Lukowitz, Rupertiberg und Oberdörfel haben sich zusammengefunden, um sich in den „Dienst der guten Sache“ zu stellen.

Christ nur am Papier zu sein, ist bequem und nur für die Statistik von Bedeutung.

Wir wollen einfach etwas mehr.

Wir wollen mehr sehen, hören und signalisieren.

Wir versuchen, unseren von Gott anvertrauten Lebensraum zu schützen, zu pflegen und zu verschönern.

Wir möchten miteinander positive Ideen verwirklichen.

Dieser Arbeitskreis ist im Wachsen begriffen und jeder Interessierte ist herzlichst willkommen.

Die Freude wächst, wenn man Verbundenheit fühlt!

Am 21. September 1997 wurde das vom heimischen Künstler Johann Andreasch gefertigte Wegkreuz aus Holz in Ograda über dem Rupertiberg von

unserem Dechant Leopold Kassl und vom Pfarrer Lorenz Petričič aus St. Egyden unter großer und begeisterter Teilnahme der Bevölkerung beider Pfarren feierlich eingeweiht.

Den offiziellen Teil steuerte mit einer aufschlußreichen Ansprache Bürgermeisterin Stefanie Quantschnig bei.

Auch die Ludmannsdorfer Jägerschaft war vertreten, und Obmann Franz Quantschnig würdigte in seiner Rede das Aufstellen des Wegkreuzes, das ja auch für die Waidmänner ein Symbol der Dankbarkeit darstellt. Umrahmt wurde die Feierstunde inmitten einer wunderschönen Naturlandschaft durch die Gesangdarbietungen der Sängergruppe „Vaščanə pojo“.

Durch die großzügigen Spenden der Bevölkerung, für die wir uns ebenso herzlich bedanken, wie für die finanzielle Hilfe der Gemeinde Ludmannsdorf, konnte dieses Projekt finanziert werden. Es blieb sogar noch etwas übrig und so beschloß die Dorfgemeinschaft, an ein autistisches Kind in unserer Gemeinde als kleine Weihnachtsgabe einen Geldbetrag zu überreichen.

Für die Dorfgemeinschaft:
Theresia Köfer Erich Hallegger

Sizifovo delo

Otroci me ob jutrih razbijejo kot lupino, použijejo kot zajtrk, ostanke raznesejo po koth in dvorišču kot svoje igrače.

Potem me ves dan do večera ni.
O mraku se zmedena pobiram in zbiram, lepim in celim – da me zjutraj spet lahko razbijejo.

Neža Maurer

Znamenja ob poti

Vsak mora sam za svojo srečo.

Matere ostajajo ob poti kot počivališča za utrujene, kot znamenja za vrnitev.

Neža Maurer

Žene vnašajo poudarke

(Nekaj misli ob praznovanju 50-letnice Koroške ženskega gibanja [KŽG])

Pred 50 leti je z majhno skupino zelo angažiranih žen začelo delovati KŽG na Koroškem. Zamisel vsega delovanja je bila: posredovati božjo besedo – veselo oznanilo – in ženam približati božje kraljestvo in to tudi v materinščini. KŽG je bilo in je še danes razglasalec evangelija in odvetnik žen.

V tem smislu deluje in delujemo še danes. Opogumljam žene k lastnemu pogledu na aktualna vprašanja družbe in cerkve in jih opogumljam, da razvijajo in izpolnjujejo pestrost svojih darov in interesov. Pestrost znotraj KŽG je velika, zato moramo vedno znova graditi mostove druga do druge, drug do drugega.

Tako je tudi potekalo naše praznovanje v Celovcu, ki je bilo v veliki meri dvojezično. Na to smo zelo ponosne in vesele.

Gospa Nemetschek je predavala o ženskah v sv. pismu kot na primer:

Marija, Marija Magdalena, Samarjanke...

Vse te ženske so s svojo ženskostjo, vztrajnostjo, pogumom in sigurnostjo zelo veliko dosegle. Tudi pri srečanju z Jezusom so vedno veliko tvegale.

Žene so in se vnašajo znamenja. Tudi danes. Znamenja so del našega krščanstva.

Zaključna maša je bila višek našega praznovanja. V srečanju z Najvišnjim smo pri našem delu začutile sv. Duha, ki nas je krepčal pri našem delu in nas povezoval med seboj.

Želela bi, da bi moški in ženske skupno pomagali, da bi evangelij – veselo oznanilo – spet zaživel v naših družinah in farah. Vsak naj bi drugega vzpodbujal in krepil, da bi lahko živel svojo poklicanost v Cerkvi, družbi in družini.

Vsem ženam, ki so tako pogumno začele z delom v KŽG gre velika zahvala, da smo mogle praznovati 50-letnico KŽG.

A. R.

Notwendige Neueindeckung der Filialkirche St. Helena im Jahre 1998

Im Jahre 1996 wurden die Kirchendächer der Filialkirchen in Selkach und St. Helena besichtigt, und zwar von H. Ingeneur G. Bodner und Vertretern des hiesigen PGR. Damals wurde die Sanierungsnotwendigkeit beider Dächer festgestellt. Inzwischen wurde die F-Kirche in Selkach mit Lärchenschindeln neueingedeckt. Die Dachsanierung der St. Helena Kirche soll 1998 erfolgen. Die letzte Schindeldeckung ist aus dem Jahre 1966 (Fichten). Mit der Neueindeckung der Filialkirche in Selkach durch die Firma Armin Zechmer ist der hiesigen PGR sehr zufrieden.

Im Anbot berechnete die Firma A. Zechner die Kosten auf 496.000.– Schilling.

Abgerechnet hat die Firma mit 332.511.– Schilling. Die Rechnung wurde inzwischen durch die bischöfliche Finanzkammer der Diözese Gurk beglichen mit der aus der Pfarre über-

wiesenen 150.000.– Schilling und der Subvention des Bundesdenkmalamtes und der Finanzkammer der Diözese.

Wie aus dem Jahresabschluß der Filialkirche Selkach ersichtlich ist, haben viele aus der Pfarre bei der Neueindeckung mitgeholfen. Ihnen gebührt großer Dank. Dank der freiwilligen Helfer konnte die Filialkirche Selkach mit 72.986.– Schilling Guthaben das Jahr 1997 abschließen. Der PGR dankt auch der Gemeinde Ludmannsdorf, die die Neueindeckung mit 100.000.– Schilling subventionierte.

Im Anbot rechnet die Firma A. Zechner die Kosten der Neueindeckung der Filialkirche St. Helena mit 600.000.– Schilling.

Die Kostenaufteilung wird bei der Bauverhandlung im Frühjahr festgelegt. Der Pfarrgemeinderat der Pfarre Ludmannsdorf wird Ansuchen um finanzielle Unterstützung stellen:

an die Gemeinde Ludmannsdorf, an die bischöfliche Finanzkammer und Bundesdenkmalamt.

*

Ne bom številke ponavljal. Izrekam iskreno zahvalo vsem, ki ste leta 1997 pomagali pri obnovitvi podružne cerkve v Želučah. Zahvala gre župnijskemu svetu fare in Vam vsem, ki ste mnogo ur delali na strehi cerkve ali kot „Bodenpersonal“ – h kateremu tudi sam sebe štejem. Prisrčna zahvala vsem sodelajočim pri farnem prazniku v Želučah. Zame šola pri pripravah farnega praznika leta 1998 pri Sv. Heleni. Bog plačaj za vse žrtve in vso dobro voljo. Zahvala tudi vsem, ki ste gmotno darovali za obnovo cerkve. Zavedamo se, če skrbimo za zunanjou lepoto cerkve, gradimo živo Cerkev – farno občestvo.

Delo pri cerkvi Sv. Helene nas še čaka.

Prošnja za sodelovanje je izrečena – v smislu večkrat pri nagovorih naglašenih besedah: cerkev ni moja,

cerkev ni tvoja,

cerkev je naša – prodali je ne bomo, ampak obnovili. Če se na streho ne upaš ali iz časovnih razlogov ne moreš, pa doprinesi enakovredno finančno žrtve. Po tvojem zgledu se bo skušal ravnavati tudi podpisani. Ključarji ga bodo prijeli za besedo. Bog daj, da bi podpisani mogel v enem letu izreči zahvalo.

Župnik/Pfarrer.

Leopold Kassl

Z Marijo smo bili v Bilčovsu

Le odločiti se je treba: premagati ugodje fotelja pred televizorjem in občutek lažnega zadovoljstva, ki se ga niti ne zavedamo v vsakdanji utopelosti preživljjanja prostega časa.

nasititi vsega. Molitev zapolni praznino sobe in se lepi na zidove. Predamo se ji vsi. Prošnja Mariji naj nam pomaga, zahvala njej za vse, kar je za nas storila.

Sara zaigra na flavto. Čas, ko se ob zvokih prepustimo občutkom in mislim. Postanemo vsi enaki, vsi človeško nemočni. Ni mladih, ne starih, ne doktorjev, ne magistrov, ne bogatih ne revnih. Pozabimo bremena vsakdanjih skrbi. Postanemo si človeško blizu.

V sobi je neka energija, ki nas veže, nekaj, kar bi nekdo imenoval ustvarjalno vzdušje.

Doživetje, ki ga ne občutiš nikjer drugje. Domačnost in povezanost ljudi med sabo, takršno, kakršnega celo težko najdeš v cerkvi.

Le reči si je treba: „Grem!“, in takoj, ko ti prvi sveži zrak zareže v obraz, ko te svežina noči spomni na otroštvo, na igre v snegu in se ti pogled upre na nebo, posuto z neskončnimi zvezdami, se zaves, da teče mimo nas neko življenje z več prostora in več domiselnosti, kakor nam ga nudi slobodna zabavna tehnika.

Mehkoba zimske mesečne noči, ki s posebnim čutom riše sence dreves in hiš in vesel si, da lahko hodiš v tej pravljici.

Prehitro, hitreje kot z avtomobilom dospeš. Že stojiš pred vrati. Potrkaš in v prijetno topli sobi, ki se odlično dopoljuje s svežino poti zagledaš veliko znanih obrazov. Vsi stojijo in čakajo. Pozdrav, stisk rok.

In že pride soseda. V načaju drži Marijo. Njen prihod pozdravimo s pesmijo, s pesmijo, ki je živa, ki je med nami doma. Marijino podobo postavijo na mizo. Ob njej zagonita dve sveči. Njuna svetloba se zrcali na njeni podobi. Začnemo moliti rožni venec. Molimo ga vsi, stari, mladi in najmlajši Marko. Njegove velike, radovedne oči se ne morejo

Gledam Marijin kip in si mislim, ali je res Marija izgledala tako ali je le po neki človeški predstavi nastala ta podoba. In v hipu vse to postane nepomembno. Kajti misel odide dalje. Zastavlajo se ti nova in nova vprašanja. Občutiš Marijino stisko. Kako ji je bilo Jožefu povedati, da bosta dobila otroka, ki ga je spočel sveti duh? Jo bo razumel? Saj je bil takrat le človek, kot vsi mi in Marija njegova zakonita žena, ki mu je obljubila zvestobo do smrti.

Zakaj največkrat prosimo za pomoč ravno njo?

Muslim, da prav zato, ker je ona preživila vse stiske, ki lahko doletijo zemeljske materje.

Na flavti se umirijo Sarini prsti in zvok izgine v tišino.

Gospodinja postreže s čajem in kavo in v sobi zadiši po domačem pecivu. Začne se klepet o vsakdanjih stvareh. Sproščen in prijazen pogovor. Še preden zmanjka dobrot in čaja, nastopi čas slovesa.

Spet sem zunaj, spet le majhen človek pod velikim zvezdnatim nebom. Svežina zraka, ki prija. Jaz pa še vedno pod vtisom dogodka. Razmišljjam, kako lep večer je bil. Kako tuji smo ljudje med sabo, kako nam manjka takih srečanj in pogovorov ter molitev, ki te vsaj za hip odpelje stran od vsakdanjih težav.

To je bil večer, ki je bil drugačen, ki je lahko samo tak, in to doživetje prijetno in sproščeno.

In spet si samo človek, z vsemi svojimi slabostmi in napakami.

Rina

KRST V BILČOVSU

Krščeni z živo vodo

Krst je trenutek, ko v skupnosti vernikov pozdravimo in sprejmemo novorojenega otroka v svoje vrste. Zaupan nam je otrok, ki pravkar začenja hoditi po svoji zemeljski poti. Nebogljen, potreben skrbne pomoči, je odprt za srečanje, ljubezen, nežnost, za nasmeh, igro, za okolje in za Boga.

Želimo otroku božjega blagoslova, da bi srečno in krajžno zakorakal v življenje. Želimo staršem, da mu bodo mogli dati dom, varno zavetje, toplo gnezdo, obilo časa in ljubezne pozornosti. Želimo botrom, da bi postali otroku čista in dragocena živa voda. Želimo nam vsem, da bi vsi skupaj bili vpleteni v širše življenjsko okolje farnega občestva. Skupaj smo na poti in omogočimo otroku spoznati, kako se ljudje v skupnosti spominjamo Jezusove življenjske zgodbe. Priporovljamo o njej vsak oz. vsaka po svoje na svoj način. Skušajmo slediti vzoru Jezusa, ki nas uči sestrinskega in bratskega življenja drug z drugim. Izkažimo pripravljenost, prevzeti soodgovornost za to, kar se dogaja neposredno pri nas in po svetu.

Tako sprejmimo otroka v naš krog, krščansko skupnost, ki je kraj vere in življenja.

Zablatnik P.

Utrinek iz življenja Marjane Bister

Sklenini sva roke in Marjana mi je rekla: „Kako lepe in mlade roke imas.“ Začudeno sem jo pogledala. Meni so se zdele lepe njene roke.

Življenje je vanje zarisalo tisočero spominov, poti in sledi. Zaupala mi je svoje življenje. Rada se spominja rojstnega kraja, ki ga je zapustila že kot majhna deklica. Rojena je leta 1903 v Cerknem v slovenskem Primorju. Pisala se je Podobnik. Rodila se je v družini sedmih otrok, štirje so umrli. V Cirknem je obiskovala ljudsko šolo in šolo za klekanje. Življenja v Cirknem se ne spominja dobro, minila so leto, odkar je morala zapustiti svoj rojstni kraj. Njeno potovanje se je pričelo z žalostnim dogodkom. Leta 1911 je umrla mati, še danes se ji zdi ta dan, kot bi bil včeraj. Bilo je 29. junija, na dan svetega Petra in Paula. Leto dni po smrti matere se je oče odločil, da se bo z otroki preselil daleč čez Karavanke, kjer so imeli sorodnike. V Spodnji vesci v Bilčovsu je kupil hišo pri p. d. Šiminčiču. Težko je preživiljal družino kot krojaški mojster, v prvi svetovni vojni je moral k vojakom. Leta 1918 se je vrnil iz Albanije. Družina se je razveselila njegovega prihoda. Toda njihova sreča ni dolgo trajala. Oče je zbolel za špansko gripo in osmi dan po prihodu so ga položili na pare. Umrl je novembra 1918. Marjana se z gremkobo spominja tega dne. Pravi, da je očeta zelo pogrešala. Leta 1913 ji je umrl že stari oče, 1916 stara mati. Tri dekleta so ostala sama, brez domačih in njihove topline. Marjana je bila stara 15 let, najstarejša sestra je bila le toto dni starejša. Hišo, ki jim jo je zapustil oče, niso mogla prevzeti. Bila so dosti premlada. Šele leta 1923 je lahko začela na hiši gospodariti najstarejša sestra Alojzija. Čeprav še otroci, so si morali dekleta sama poiskati prostor pod soncem in si služiti vsakdanji kruh. Marjana se je zaposlila že kot desetletno dekle. Več kot sedem let je preživelata pri

Marjana Bister, doma v Velinji vasi, se je razveselila obiska doma na dan starih. Saj je še na okrevanju in ni mogla iz hiše. Želimo ji mnogo zdravja in veselja.

Rupijevih v Velinji vasi, kjer se jo radi spominjajo. Bila je delovno dekle. Sprva je bila njena dolžnost predvsem paša govedi in ovac, kasneje je skrbela tudi za prašiče. Zvečer se njeno delo ni končalo s pašo. Morala je še prinesti drva, poskrbeti za kure in pobrati jajca. Pri Rupijevih ni bila nikoli lačna. Spominja se Miklavža, ki je prinesel otrokom v slamnici orehe, „kvoce“, „aubče“ in v peči pečeno „žegnanje“. Ko je umrl oče, je k Rupijevim prišla tudi mlajša sestra. Od takrat sta skupaj pasli. Marjana je v Bilčovsu obiskovala ljudsko šolo. Za učenje ji ni ostalo dosti časa. Kadar je bila ob nedeljah prosta, se je na vasi pri-družila drugim otrokom. Decembra leta 1921 je „bandrala“ h Košarju na

Goro. Po treh letih se je vrnila k Rupijevim. Leta 1926 se je zaposlila v trgovini v Borovljah. Služila je do petindvajsetega leta starosti, ko se je poročila. Rodila sta se ji hčerka Frida in sin Hanzi. Mož tesar je preživiljal družino, Marjana je skrbela za majhno kmetijo. Težko je bilo Marijino življenje. Pogosto je šla na očetov grob. Še danes jo vidimo tam skoraj pred vsako mašo. Po šestdesetih letih življenja v Bilčovsu je prvič obiskala rojstni dom in grob svoje matere. Med fotografijami svojega življenja hrani tudi domačijo v Cerknem. Marjana pravi, da rože na njenih oknih lepo uspevajo in ve, da to pomeni, da bo še dolgo živelata.

Polona Sketelj

Izlet na Dunaj

Letos je mladinski zbor napravil potovanje na Dunaj. Ker nas je bilo kar dvajset radovednih in živahnih pevcev, nas sta spremljali Špela Filipič, ki je tudi voditeljica zbora in Liska Kuchling. Najprej nas je čakala štiriurna vožnja z vlakom in končno smo prispevali v cerkev, ki je posvečena Srcu Jezusovemu. Tam nas je prisrčno sprejel župnik, gospod Tone Štekelj, ki nam je dal tudi na razpolago prostore, kjer smo lahko s spalnimi vrečkami prenočili. Žal pa vreme ni bilo ravno primerno za naše načrte, da bi si ogledali zmanitosti mesta, ker je neprehneno deževalo, smo rajši šli v kino, občudovali Cerkev sv. Štefana in obiskali naravoslovni muzej. Vendar pa nas nič ni oviralo, da se ne bi zabavali v „Praterju“. Seveda je bilo veselje pri nas vseh veliko in to se je opazilo tudi v denarnicah. V nedeljo smo sooblikovali sv.

mašo v slovenski cerkvi. Po maši smo prejeli zahvalo in pohvalo župnika, kakor tudi drugih ljudi. Po kosilu pa smo se po uspelemu vikendu spet napravili domov.

Vsek ima v spominu drug vtis od Dunaja in vsak ima za pripovedovati svojo zgodbo, kako je doživel in preživel potovanje.

Petra, Milena, Danica

Sv. Miklavž
na vaškem trgu
v Bilčovsu

Letošnji najmlajši „kralji in kraljice“

S katere galaksije

*gledaš name
in mi pošiljaš
svetlobo
Živim od nje*

*Prezgodaj te bo objela
dolga
prazna
tišina
Čakal boš*

*le še na klic
Zemlje.*

*Prisluhni
če te pokliče Ljubezen*

*Toliko toplotne
si mi dal
da jo lahko dajem
samotnim
ki jo pogrešeo*

Mila Kačič

DUHOVNE VAJE ZA AKTIVNE ČLANE/ČLANICE MARIJINE LEGIJE

Z Marijo h Kristusu

Bog je vedno darežljiv s svojimi davori in milostmi. Ob posebnih časih cerkvenega leta in ob raznih dogodkih podarja duhovno veselje. To je veselje, ki notranje spodbuja dobre misli, ustvarja mir in je gonilna sila k ustvarjalni ljubezni in pozornosti.

To veselje smo doživljale v adventu, ko smo bile na duhovnih vajah v Ti-njah.

Voditelj duhovnih vaj je bil g. dekan Leopold Kassl. Velikodušen učitelj za poglobitev verskega življenja in priznan strokovnjak mnogih krožkov.

Vpeljal nas je v razmeroma težko tematiko sv. Ludvika Marija Montfont-skega: „**Popolna podaritev samega se-be Kristusu po Mariji.**“

Sv. Ludovik Marija Montfontski je korenine Marijinega češčenja raziskal tako globoko, da je s tem že napovedal marijanska dogajanja naših dni – od

Lurda do Fatime, od definicije verske resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju do Marijine legije.

Naši predniki so se z molitvijo: „**O Gospa moja, o mati moja, tebi se vsega darujem ...**“ podarili Mariji. Tudi še danes globoko verni in misleči ljudje radi molijo to molitvo.

Popolna predanost Mariji se začne s posebnim dejanjem posvetitve: „**Vsa sem tvoja Kraljica in mati in vse, kar imam je Twoje**“ vendar obstaja v prvi vrsti v tem, da jo živimo.

Nikakor ne sme ostati samo enkratno dejanje: ta predanost Mariji je marveč stanje. Mariji mora pripadati celotno življenje.

To seveda ne pomeni, da moramo nenehno misliti na posvetitev. Saj tudi ne mislimo zmeraj na to, da dihamo ali da naše srce utripa in vendar je oboje potrebno za življenje.

Isto velja za popolno podaritev samega sebe Kristusu po Mariji: nenehno vpliva na našo dušo: tudi takrat, kot trenutno sploh ne mislimo nanjo.

Povzamemo nekaj iz vsebine.

Marijina veličina

Božja veličina se v Mariji najbolj razodeva. V nobenem angelu, v nobenem svetniku, se božja veličina ne razodeva tako, kakor v Mariji. Bog je ustvaril svet za nas ljudi, Marijo pa zase – ona je njegov paradiž, raj. Božji Sin je v Marijo vstopil, da bi po njej delal čudež, jo varoval in našel v njej svoje veselje. Bog je ustvaril zemljo, svet za nas potupoče ljudi. Bog je naredil nebesa, ki čakajo s svojo lepoto na nas ljudi. Bog je ustvaril svet zase in ga imenoval Marijo. Ta svet (Marija) je skoraj vsem ljudem na zemlji neznan. Tudi svetniki v nebesih ga ne razumejo v popolni meri.

Tisočkrat blagor človeku, komur Sv. Duh razodene skrivnost Marijo. Tisočkrat blagor človeku, kogar Sv. Duh razsvetli, da spozna Marijo.

Blagor človeku, ki sme vstopiti v ta čudoviti svet, ki je pred množico zaprt. V Mariji najde človek Boga, ki je neskončno vzvišen in se prilagodi človeški slabosti. Bog je povsod. Povsod ga moreš najti. A nikjer Bog človeku ni tako blizu in nikjer se Bog člove-

ku tako prilagodi, kakor v Mariji. Zato je zapustil nebesa in se ponizal do zemlje, da bi bil v Mariji kruh majhnih in slabostnih.

To je samo ena izmed številnih misli g. dekana, katermu smo prisluhnile. Izpovedane misli so nas obogatile.

Dnevi v Tinjah so hitro minuli. Treba se je bilo vrniti v vsakdanje življenje, v svet, kjer ni toliko tištine in časa za meditacijo.

Vendar notranje obogatene in vesele, ker vemo, da vsakdanje skrbi in težave lahko preložimo na Gospoda.

Lenik Kulnik

*Uredništvo želi
vsem faranom
blagoslovljeno, zdravo
in srečno novo leto.*

*Die Redaktion wünscht
allen Pfarrangehörigen
ein gesegnetes,
gesundes und erfolg-
reiches Jahr 1998*

Leopold Kassl **Emil Stingler**
Hanzej Reichmann **Josef Kuess**
Anna Gasser **Theresia Köfer**
Rupert Gasser **Krista Krušić**
Rezika Kapus **Ingrid Zablatnik**
Franz Quantschnig

Lastnik, izdajatelj in založnik:
fara Bilčovs

Za vsebino odgovarja:
župnik Leopold Kassl, 9072 Bilčovs 1

Tisk: Mohorjeva, Vetrinj

Eigentümer, Herausgeber und Verleger:
Pfarre Ludmannsdorf

Für den Inhalt verantwortlich:
Pfarrer Leopold Kassl,
9072 Ludmannsdorf 1

Druck: Hermagoras, Viktring

Udeleženci farnega izleta v čudoviti naravi; slikali smo se pred planinskim domom Pristava; čeprav tretjine udeležencev ni več na sliki, je videti, da se je kar čedno število udeležilo pohoda.

Da je v naši fari povsem priljubljen že običajen farni izlet, kaže število udeležencev na letošnjem pohodu na Planino pod Golico. Bilčovski farani smo najbrž ta planinski kraj že vzljubili, kajti zbrali smo se že drugič pred cerkvijo pri križih, kjer smo skupno oblikovali majniško pobožnost. Razveseljivo pa je povsem dejstvo, da se je število udeležencev v primerjavi z lanskim letom kar podvojilo. Žal smo čas popolne lepote narcisnih travnikov zamudili (teden prej je bil materinski dan), ker so narcise večinoma že odcvetele. Z družabnostjo pri planinskem domu Pristava, kjer so se prav otroci razveselili raznih igric, smo zaključili izredno prijeten izlet na planino.

Toni Valentinitzsch

Wenn ich noch einmal leben könnte,

würde ich viel unbedachter sein.
Ich würde mehr Fehler machen
und sie mir auch zugestehen.

Wenn ich noch einmal leben könnte,
würde ich öfter die Schule schwänzen
und weniger Regeln und Verbote beachten.
Ich würde nichts mehr auswendig,
sondern nur noch inwendig lernen.
Ich würde Befehle und Verordnungen doppelt prüfen
und meinen Empfindungen gehorchen.

Wenn ich noch noch einmal leben könnte,
würde ich mir mehr von der Welt anschauen
und mehr Menschen umarmen.
Ich würde den Augenblick auskosten
und nicht einer „guten alten Zeit“ nachtrauern
oder zehn Jahre schon heute verplanen.
Ich würde das Risiko eingehen,
ein kindliches Vertrauen zu bewahren.
Ich würde mich weniger schämen
und alles aufs Spiel setzen.

Wenn ich noch einmal leben könnte,
würde ich im Frühling früher
und im Herbst später barfuß gehen.
Ich würde öfter schreien
und Friedhofsmauern bunt bemalen.
Ich würde öfter streiten und öfter versöhnen,
mich weniger entschuldigen
und klarer meinen Standpunkt vertreten.
Wenn ich noch einmal leben könnte
würde ich viel unverschämter
aus dem Rahmen fallen
und lauter auf die Pauke hau'n.
Ich würde mich von Gottes Charme
ganz hinreißen lassen
und mich in seine Lachfalten vertiefen.

Wenn ich noch einmal leben könnte –
ich lebe jetzt – also:
Wo ist die nächste Friedhofsmauer?...

Aus: Karin E. Leiter, „Die Lachfalten Gottes“

Košnja na Linčijevim travniku pri Brodniku

Dobro sklepana kosa je bila v ponos vsakemu koscu. Fantje so začeli kosit že zelo mladi. Ko so kosili, so se jim pridružila tudi dekleta in ženske. Seveda pri takšnem delu ni šlo brez dobre mavžne, kamor je sodil tudi kozarček mošta. Nekateri od koscev na sliki znajo še danes dobro sklepati koso. In ko je travca rosna, ponekod steče kosa še marsikje danes.

Nasajanje krompirja na Pomočevi njivi za mežnarijo leta 1939

Pobiranje krompirja ni bilo le delo, bilo je tudi luštno. Ženske in otroci so pobirali „hrušče“, moški so vodili konje, da so „z oravcami cile gor metali, da so hrušče na stran vrgli“. Pri pobiranju krompirja so se srečali sosedje in drug drugemu priskočili na pomoč. Čeprav je bilo veliko dela, so pobiralci krompirja radi poklepotali in si povedali, kaj se je novega prijetilo. Ko so napolnili koše, so zaključili delo z dobro „mavžno“.